

ACC. N:R M. 9240:1-22.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Vämland*

Upptecknat av: *Marica Björngren*

Härad: *Rödals*

Adress: *Marica, Rödaby*

Socken: *Ekshärad*

Berättat av: *Densamma*

Uppteckningsår: *1943*

Född år *1891* i *Ekshärad*

Fulser.

s. 1-18

Vardagsbrevet.

s. 19.

Väver.

s. 20-22.

L. u. F. 34.
H. L. 3, 2
M. u. 11 (6.)

Skriv endast på denna sida!

Landskap: Värmland Upptecknat av: Marian Björns
 Härad: Alvdals Adress: Marian Björns
 Socken: Ekshärad Berättat av: min syster
 Uppteckningsår: 1943 Född år 1891 i Ekshärad

Man kan säga att förberedelserna till julen redan började på påsken, då de i mitt hem brukade slakta en gris och en ko, iplund en äldre ko: Spinföttern. skulle gummans till jul, så gjordes det påskkarr och påskrytt. Slaktlagen brukade de baka karr-grynsgröt på starkt spen. Grisen slaktades alltid först, ty jag minns att de gick ut i vattenbotten efter påsk och skulle skäras i tärningar och blandas i påskkarr. Och grisens slaktsillar gjordes rullrytt av karr rullkarr. Vi använde

grav kryddpeppar och salt, och rydd
ihop dem med limmeträsk, som
spunnit tjukt. Till potatisbarnen
hackade vi potatisen med pullkniv
i en lada av trä, pullkniven vi
så här Till potatisbarnen användes
mycket potatis och litet kött
även en smula fläsk kunde man
mata i kryddpeppar och lada, så att
när den varit utsattad några
dagar var den mörk i färgen
men den var likväl god för det.
Vi använde korhorn gjorda av horn.
Tarmarna fiske man först placka ivär,
därefter vi ginge till bäcken och
vände och skäle dem då de
lode vi tarmarna på en präda och
skrapade dem ren med kniv,

vi blåste upp dem för att se att
det inga plånbur fanns, det var mycket
mycket mer att de blev ranna. Tungen
skulle också saltas mer för att
ändas på jultavlan, som slutades just
afton, jag minner ett barmhjertigt
som fick stå kvar över julnatten,
på det barmhjertiga fanns det en minnen-
-gruppen plockning, det digne de av mig
Det var alltid så mycket min pastormor
skulle af till julen, jag fick alltid en
my. plockning, ett år var min julkiga
plockning agdel av en tjock mörk-
grön flanel. När jag skulle tänka
julkvällen på kvällen tänkte jag
fäst givet längt mer, sträta mig
sedan åter det primära givet på
att tänka givet som sats längt upp

och följden blev att min klädsing
stog i ljusens luga, en farbror slog
armarna om mig och strök min
armarna efter klädsingens så var
det ganska slätt, men den mjukaullen
snuddes på. Så skulle det byggas ju
- åt en humle och malt. Det tog en
dyngor att baka matbrädet, det var
en fint ruggigt mjöl som vi äro
sittade påhunnit för att få det rent
ifrån trälar av säken o.d. det bakades
bakas utom hus i. Och väpningarna
med panner och kat uti det brädet
färvades i källaren i en låda av
mål så ej råttar skulle röra dem.
Så var det röttbrädet, plätades lenar
vi plätade en del med pyra under matten
på bollar påstas, och stora lungen rött

leverar med sirap och passeras skål
 i ut den torrales skarpas. Så bak-
 ade vi små fina bullar och små
 ären torrales. När det kom främmande
 så lag vi bakt av ären torrales
 och en upp, vi tyckte de var fina.
 Så bakade vi brunn. pepparkakor
 minn att sirappen värmdes upp och
 kryddorna hölls i kanel, mjölk och
 ingefär, några ägg så små och
 brist på de små istär så putta
 att jäsa med. Högst skulle stå över
 natten innan den bakades. Så var
 det mjukt pepparkakor med en kaff
 kaka. Russin och en kaff kaka.
 plannan starkt kryddad. en kaff
 starkt kaffe var det också i den. Och
 jag var den första med putta på

ACC. NR M. 9240:6.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fäst puller väg jag aldrig. I: bakad och
mansklumror och endast en sorts
rött kakor, i dem var endast saker
ägg, smör och grädd, hjörtans salt.
En retsäck gjordes ni kringles ni
med en plikt smör och mer saker i de
klappades i kanel och saker. När de
stälpte gån i stugan brukade de
ge sina barn ett par clunkor ut
na i dackskepp, en lada och stug
ett hörn, de tändde dem när andra
barn kom med sina försäkras på
julkalas. Jag var med på många
tidningar, I: brukade ni springa ut
och se på minnen, de sa ut och
och den var där med en vatten-
stäng emellan sig, ni försäkras
se dem. Sedan kom det på en på

fantasin påstod sig. Så brukade vi
äka spår och kuller. Så gick vi in
och såg på grannar, och fick lite god
att äta. Redigt vackert var. Till julgrannen
bådet och giss upptä kullarna var giss,
och giss-stämpeln gjordes vi små
fäglar som fick uttrycka känslor
till barn. Samt barn var det brukligt
att de som gissade om satta upp
på julaftnens morgon. Julgrannen
skulle ligga i i skymningen, och
skulle vara så vackert och nämnt
som möjligt med grannar grannar
som var upp. Gissbådet var ut
stättat till väntan som fins ännu ut
här i uttryck i vensk, och fanns
även i skymningen. ut stättat giss i skym-
ningen är isen så i en lida.

Grunn sattes in på träfat av trä.
Grunn kläddes med jussjärn. Lapp
papper släpades delikt av rits papper.
Lappgarnen kargas av kuller blått
papper, flyttas med rums de såg ut
så här , så äple och papper kuller papper
karameller, karameller kuller vi i grunn
och kuller. Grunn tändes på jussjärn
di vi dämpade. Pring, den en slay,
och på jussjärnsmargen en brunt
alltid grunn. När jag blev rikt.
På efter middagerna slappade vi i grunn
Lapp brukade vara fint och färdigt
vi sextiden på kvällen, gulden var
vits och rums kuller som belagde
med rumsiga trasor. Här
närvaras ut di min fasten var
barn skurade gulden med gransammand.

ACC. NR M. 9240:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

fäster rutor i klängte. Hoppas och
bläckformar och en i sin egen
ritningsnålar pågick. Och den här var
pustade tag i askep^o fingert och
gjorde runder med de bildade
rutor. I gånget (förstugan) doftade
det av myrgräs och, som var
strukturerat gult. Och grannens
utrustad trappan. Vid och till var
ni anslutna och pågick vår fir-
sammans med att dricka kaffe och
smaka på de gamla kakorna. Sedan
under tiden mums kakor
utfisk med sås och potatis, samt
risgrönsgrät klädd med grann
barn. Blevit insatt i skymsingen.
När hade ni tiden och ni av till
berett, då läste pappa firmanget

Och sedan gick vi ut, och sågs
efter mandalen i gräset, varefter
vi tänkte gräva och drucko
kaffe. Och hade vi just klappat
delade de ut det. Vi gick och
sade att det tillnått som möjligt
fick ut arken igen i attana Juldagen.
gammal kom guden vandra in och
denne kaffe mer att. Vi följdes
att till Hans missionens kyrkan
där vi låg till. Men var en gri-
strasse katta, vi betade ut i min-
or och lång rekater. Och min
kvarnen. så lönligt under färderna
när vi gick. Och i alla gårdar och
stigar. Lytte det i fönstren. Jag
tänkte för mig själv om jag
till bättre till problem, och

Seem bänslom har jag ännu: dog mig
jag gav till kyrkans julmarknad. I
missionens mest varv minnen för
färdens utöfning bänslom ännu
Ännu bänslom till 17/12 och mig mig
var vi bänslom igen och fick
äta frukt mig till kyrkans
omgångsbarn som står ännu
natten där från juldagen av
röd och minnen igen, det var
mycket mycket fäst, så druck
vi kaffe. Och den förmiddagen
ginger hem till sitt juldags
var alltså så stilla och fridfull.
Vi fick inte gå bort den dagen
i spektat och mig att se på vår
julkaffar. Och om vi hade någon
jultidning. Vi hade en gammal

familjehälsor med bilder och den
tröttnade jag alltså att se ut.
Så fann den en låda med julkort
måndags och påskdagsgrattningar
och var också kort, och mycket roligt
att se på den. Snarare, ja var
det allmänna kalendarium. Så fann
de även min släkt och min-
tade att på förmiddagen. Björns
pinglådor, och de små tyngda träden
missade att vägen gjorde att det
var underbart att gå till fram i
rikt av mig. Så vi kom fram
här och jag på barnen och såg
på grannen som liknade vi
fäst de hade några papperssljager
och så blev vi bjudna på kylla.
Smågrönsaker. köttbullar och brunn

känner och fruktaderna, så var
det mest och kaffe på kvällen
igen så ätte vi kunnat. Mamma
talade om att i kunnat. Mamma
sinnat 1830 talat om att de just
när de ätte och gick till kyr-
kan just morgnarna. Och när de
kunnat från kunnat de
allt sinne bliv på en stund,
det blev det riktigt just
när alla Lärare bliv sinne
i en enda. Klar. Låga, de
skingrades möster i just
att de såg att gå in i kyrkan
till att sängerna och arghetens.

ACC. N:R M. 9240:14.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

ARKIV

14

Det minns isär en just när vi
jag så gerna tale om. Men som
hade långt långt bort. Skogen
var in till byn på en hand.
Och när man såg var man
hade man på en tanke om
mest, men det var någon
om på båtens botten i den
och de kom man på en ge-
till mig, som var en set
så gerna de. Jag minns att jag
tyckte man var så vacker
men jag minns att jag tyckte att
det var så mycket att ta om
isär man. Om man som
jag berättar sedan har man en
sammantida till sin själv och
spåder det för sig något på en lopp.

ACC. N:R

M. 9240:15.

Landskap:

Värmland

Upptecknat av:

Marie Björnsen

Härad:

Ekshärad

Adress:

Marieru

Socken:

Ekshärad Värmland

Berättat av:

Marie Björnsen

Uppteckningsår:

1943

Född år

1891

i

Ekshärad

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vid Julen brukar vi ha lagat
 oss ni häls i varandra och grung
 runt runt, det var en tid som
 vi stannade länge grunna hemma
 på skolan när jag minns, det
 var hemma hos far och apokarna
 Så hade gästerna bara bara med
 fiskarna och stämmer, vi en sådan
 fäst fyra min far är, de kallas
 i kyrkan hemma i Tors församling
 gungar. Och så hade vi en
 lagat i present och kaffebricka
 på sängen kläder med grön, vi
 sjung ni vi st och st.

Skriv endast på denna sida!

För länge sedan användes de
 ju brukar vi gubben rågholmen.
 Julkänner hade vi alltid uppvakt
 i Västerland i Kortskeppen och här.
 Rödby. På huset vi hade vis
 Cister Prinsgatan i Kortskeppen tätlig
 sätta upp fågelkastar åt gatan
 till. En sammanstämning turister
 och utbrast någgonen de de
 fågelkastar vi huset det måste
 att vara gemensamt de. I Göteborg
 fanns det stjärngården när min bror
 var liten var huset med och var
 stjärngård, de hade tappformiga min
 av papper med spårer vi. De höll
 de ett brinnande ljus i handelen och
 som gick färdig på en stjärnkräkla
 mörrens föreställde miten för huset

H. G. 3.

skulle likaså en bisbef. Och gick
från hem till hem. S: fick de en
apelsin o: d. min mabel som varit med
år född i Göteborg den 14 mars 1884
Tid lussis invändes i Karlshamn
lussikatthus & med rum i. Hennes
min barndom var jag lussis ett
ett långt naturligt. över yttre klä-
der ^{hade jag} med mig klut och lussis
knästa och gick på bricken, och en
kram av lussis hals. jag runt
huvudet och utslaget på gick
jag inte låt att bli för de var rätta
för att jag skulle. bränna bränt, och
långt väg hals. jag att gå och
till den som jag skulle lysa
på lussis kaffe, det var till min
bröder och jag skulle gå. när jag kom till
barn gick jag den hem som på kaffe.

Vid lekar på hjärtningens gänget vi
 ring. Li parat lekar. I skutan brukade
 vi många salt. Och jingarna ge i ringen.
 kippa bräken. Blindback. Lilla parat ut.
 På utflykten brukade vi lekar virste
 parat ut. Yäveradmal. När jag var
 liten tag och mig i händerna och
 sjung skinnerna skinnerna högg.
 mörk vi hade händerna i byxor.
 Här i kortskuren sjung en farbror på
 minn om så här. Så sat en fru i
 spann ut i sin lilla kummare han
 kammade med sin kummare i
 från kum kummar mave. mumm
 Skärn säg skärn säg pyra stygar
 om dagen skär jag mer på jag fler
 ättu stygar om dagen. Lilla lullen
 låg på byttan i tullen mer lilla lullen fanns
 i mer.

Imitt hem användes till vardagsben
 rundt kupa och var bap-
 acle av rågnit ^{en 15 tun} ^{2 tunns 4}
 i mjält i kottas just med jäst.
 Och till bullar och tunar. Chrus:
 hyrman kack och kaker av grun
 rågnit, det var här i kottarna.
 Vil flaggens bruk kack och en bak-
 stuga och där var hela bruket och
 bakade sitt bröd. Jag var där en
 gång och då bakade de jag tror
 det var gjort med rågnit
 Havermjär. Det var mycket stuv
 och mycket tunar kaker det
 kallades på tunbräns jag min
 ner att det var här i den min
 jag tror det kallas. I marlans
 säg jag sådant tunbräns från året.

Ulmå t. 11 (b.)

När skymningens ränkte sitt täta flar
då satt vi med händerna knäpna och vi
av den stillhet den skänkte
då i aftonens frid vi tängte

När stjärnorna bärquell stula och lyte vi vänstyg
då tände vi lamporna då inne helt glada i vårt sin
om spinnrocken bögade sura, och vi nyota med andfåra
sjukt kardade, jing allra till tilltaste locke

Ti bad jing min mamma så rackert ibland om att få
efter fransan lingen på minnen gå
med tråkhet på isigen kaggen jing slår
och skrapor och snart litet lingen i palt jing får

Om lingen bärmas jing skulle göra
och skrämt jing in med den skulldra
Och Mi kan ten att det mabacke bra
det lycke och min stans ja.

Kläcku ä sju på möran ä jänta skag: te skag: mö-
 ho ä bür äm föttra ho ha tatt ä sej skom
 jänta ho brukt ho skü vür ävur allt
 i slektiska lögger ho mjöt ä salt.

Ten binner ho den äm meja må lang van
 Ten sen stekstråmpu i si han
 mi i kotho ä spjerry ho på koru
 ä ätter kan litta fin ä majras mö knoppu på koru

Vägen går äppis luggman på hockstna deras må
 där bört re stutten ä ätt fögelu ma ätt
 si fast re korna i det lars ä pänd ärs ä stur
 sen tagu en lör på dam älven kornär ä tärn
 Hattes där låg där miter na stätt
 där mang skärer ha arbet sej tröu
 där va inges skag men fullt mö vet
 Men: backen berrän fans di gräs, sam kor ät utu korn.

M. 9240: ²²28.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Då ä sa fint där bätt i skogen
då ä värn mer, o solen ha smält snön
då bli vandrare i de som danser ner från bergen
o smärkess den färd bränt mer.
Man får i väg om en vattengen på en del stäm

Men katterna går mellan tuvar i skogen
o letar åter nittorper jämte kanner älsk: ladd: ladd
då ä blåt i gr: i skogen men de tänker inga på
då ä tidis på värn si blänman ha int känd äppan
o de få det åter de som fins.
då va svårt i gr: de o sate
men här en liten bukis o näck bätt gläde i kanner älsk

Om jag skulle försöka att skriva på
högglänt, jag undrar om vi kan
läsa det.